

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: V.T., narozená ..., bytem ...,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08
Praha 5,

v řízení o žalobě ze dne 18. 9. 2018 proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 8. 2018 č. ..., o
invalidní důchod,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín žaloba, účastníci jsou označováni žalobce/žalobkyně a žalovaný. Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního

samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný soudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.). Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci stav ke dni 13.8.2018.

2. **Včasnou žalobou** ze dne 18.9.2019 se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 13.8.2018 č. j. ..., jehož kopii připojila, protože s ním nesouhlasí, neboť dle ní zdravotní stav, který stručně popsala, odpovídá alespoň invaliditě prvního stupně, tj. 35% nikoli pouze 30% míry poklesu pracovní neschopnosti, protože se rozhodně nelepší, ale spíše se postupně zhoršuje a omezuje její celkovou výkonnost při běžných denních činnostech. Dále vyjádřila nesouhlas s posudkovými závěry lékařů, protože její zdravotní stav byl nedostatečně zjištěn a chybně posouzen, proto požadovala jeho nové posouzení posudkovou komisí a závěrem navrhla zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 13.8.2018 a vrácení věci žalované.
3. **Napadeným rozhodnutím ze dne 13. 8. 2018 č. j. ...** žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. R-25.4.2018 – ... ze dne 25.4.2018, jímž byla zamítnuta její žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Tachov ze dne 11.4.2018 není invalidní, jelikož její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 30%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 13.8.2018 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 7.8.2018 bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-20%; žalobkyni byla přiznána horní hranice vymezeného rozpětí, tj. 20%, která podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvýšena o 10%, takže celkově činí 30%, proto nebylo námitkám žalobkyně vyhověno.
4. **Žalovaná** ve svém obsáhlém vyjádření k žalobě dne 29.10.2018 uvedla mimo jiné, že s ohledem na námitky žalobkyně shodně s ní navrhuje ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. vyhotovení nového posudku u příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), která znovu objektivně posoudí zdravotní stav žalobkyně ve vztahu k invaliditě dle platné právní úpravy; za současného stavu žalovaná setrvala na svém rozhodnutí a navrhla zamítnutí žaloby jako zcela nedůvodné. Ze zasláního **dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně** vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 13.8.2018 bylo žalobkyni doručeno dne 15.8.2018.
5. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Tachov vedeného ohledně žalobkyně** a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 11.4.2018 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 7.8.2018 soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro

něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která ve smyslu § 3 odst. 2 citované vyhlášky byla zvýšena o 10%, takže činí celkově 30%.

6. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. K žádosti soudu **PK MPSV-pracoviště v Plzni** v prodloužené lhůtě **vypracovala** po jednání konaném dne **6.3.2019 posudek**, když jednání byla přítomna i žalobkyně za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, protože nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobkyně ve shodě s lékařem OSSZ i ČSSZ také dle **kapitoly XIII, oddílu E, položce 1b) přílohy vyhlášky**, na horní hranici 20% a tuto míru poklesu dále zvýšila také o 10% podle § 3 odst. 2 vyhlášky, takže celková ztráta činí 30%, což neodpovídá invaliditě. Komise uvedla, že shodně s OSSZ a lékařem ČSSZ určuje rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bolestivý páteřní syndrom bederní se stavem po operaci bederní páteře z indikace hernie disku L4/5 vlevo (29.8.2017). Dále bylo uvedeno, že žalobkyně není schopna výkonu těžké fyzické práce, práce spojené s manipulací těžkými břemeny, práce ve vynucených neměnných polohách, v chladu, vlhku, průvanu; je schopna odpovídajícího pracovního zařazení respektujícího uvedená omezení, s možností střídání poloh sed-stoj. Závěrem komise ještě uvedla, že na podkladě nově doložených skutečností se přiklání ke zvážení možností opakování lázeňské léčby či RHB v rámci aktuálně probíhající PN; v případě i nadále pokračujícího trvání kořenové léze, progresu dynamické poruchy a funkčního nálezu v levém kyčli, bude vhodné zvážení nového posudkového zhodnocení vzešlého z nově uplatněné žádosti o invalidní důchod. (Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.)
7. V **podání** ze dne 26.3.2018 žalobkyně omluvila svoji nepřítomnost u jednání zdejšího soudu z důvodu pobytu v lázních od 8.4.2019 a souhlasila, aby soud rozhodl v její nepřítomnosti.
8. **Ústního jednání** u zdejšího soudu dne 11.4.2018 se žalobkyně nezúčastnila a zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku posudkové komise, neboť paní žalobkyni se nepodařilo prokázat, že by byla invalidní.
9. S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v **§ 39 zákona** následující:
 - (1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
 - (2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
 - (3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem.

Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

10. Pro úplnost krajský soud dodává, že dle **§ 3 odst. 2 citované vyhlášky** v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly shledány, jak uvedeno shora. Od 1.1.2010 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb./.
11. Podle **§ 38 písm. a) zákona** má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
12. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přiznání invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Subjektivní pocit žalobkyně o tom, že by jí měla být přiznána invalidita pro jí popsané zdravotní potíže, nemůže být důvodem pro přiznání požadované invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v příslušném stupni lze přiznat pojištěnci pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledků lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Navíc nelze ani přehlédnout, že důkazní břemeno spočívá na žalobkyni, tudíž prokázání tvrzení ohledně invalidity prokazuje zejména lékařskými zprávami ošetřujících lékařů, které jsou posudkově zhodnoceny posudkovými lékaři OSSZ či ČSSZ nebo PK MPSV, jelikož pouze ti jsou ze zákona oprávněni k posuzování invalidity pojištěnců. Neznaменá totiž, že je nesprávné rozhodnutí žalované, pokud není v souladu s požadavkem žalobkyně, neboť rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři a komisí v souladu s platnou právní úpravou. Rovněž je nezbytné připomenout, že pro soud je v tomto řízení rozhodující skutkový a právní stav v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 13.8.2018 a ke zhoršení zdravotního stavu po tomto datu nelze přihlídnout. Změny a zhoršení mohou být zhodnoceny, jak ostatně uvedla i PK MPSV ve posudku, pouze v novém řízení na základě nové žádosti, kterou je třeba podat u příslušné OSSZ.
13. Přiznání invalidity není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání apod. Soud také připomíná, že posudkoví lékaři i komise jsou oprávněni posoudit zdravotní stav ve vztahu k invaliditě toliko na základě doložené dostatečné zdravotní dokumentace pojištěnce žádajícího o invalidní důchod. Rozhodující však je aktuální zdravotní stav pojištěnce zjištěný odbornými lékaři a z něho vyplývající funkční postižení, které je pak posuzováno dle platné právní úpravy, tj. dle shora citované vyhlášky a její přílohy. Je-li pojištěnec uznán invalidním, pro výplatu invalidního důchodu musí splňovat i další podmínku a to potřebnou dobu pojištění, jak uvedeno shora.

14. Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 13.8.2018 není důvodná. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 6.3.2019 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobkyně, neboť komise pro jeho posouzení měla odborné lékařské nálezy zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jejího onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, je stanoveno i omezení, které však žalobkyni nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí ČSSZ ze dne 25.4.2018, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobkyně v řízení o námitkách, rovněž i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav a stanovili míru poklesu pracovní schopnosti, jak uvedeno shora. Nejvyšší přiznaná 30% míra poklesu pracovní schopnosti však nedosahuje minimálně potřebných 35% této ztráty pro invaliditu prvního stupně, tudíž žalobkyně nebyla uznána invalidní k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, jelikož byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru neurologie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobkyně a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz.
15. Ze shora uvedených důvodů proto soud žalobě žalobkyně nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 13.8.2018 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, neboť žalobkyně neprokázala, že splňuje podmínky pro přiznání invalidity minimálně prvního stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi jejími námitkami proti rozhodnutí ze dne 25.4.2018.
16. Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřipustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Plzeň 11. dubna 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.

samosoudkyně